

Arrest

nr. 305 090 van 18 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaten L. MEURIS en J. KLINGELEERS**
 Schumanplein 10
 3620 LANAKEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaten L. MEURIS en J. KLINGELEERS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 21 november 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 23 november 2022 om internationale bescherming. Op 30 november 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 1 december 2023 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, H. S. (°(...)1999), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Tadzjiekse origine te zijn. U bent soennitische moslim. U werd geboren in Guldara in het district Istalif in de provincie Kaboel. Omwille van het werk van uw vader verhuisde uw familie in uw kinderjaren naar het district Abshar in Kaboel, waar u tot uw vertrek bleef wonen samen met uw ouders en uw twee zussen. U ging naar school tot de negende graad en combineerde uw studies het laatste anderhalf jaar voor vertrek met uw werk in uw naaiwinkel, waar u drie studenten opleidde in het naaien. U naaide ook grote hoeveelheden militaire uniforms via een contract dat geregeld was met een vriend van uw vader die kolonel was bij het leger.

Sinds u zich kan herinneren was uw vader ook werkzaam bij het Nationale Leger als soldaat. Hij startte zijn loopbaan voor drie tot vier jaar in de provincie Herat, waarna hij werd ingeschakeld in Kaboel. Hier was hij onder meer verantwoordelijk voor de verdeling van voedsel binnen de gelederen.

Op de dag van de machtsovername kwam uw vader thuis en gebood u mee met hem het land te verlaten omdat het te gevaarlijk was geworden om te blijven. Hierop vertrokken jullie de ochtend van 16 augustus 2021.

Een week later kwamen de taliban naar uw huis, waar ze het huis doorzochten, de militaire uniforms terugvonden en het wapen en de militaire ranger van uw vader meenamen. Vijftien tot twintig dagen later kwamen ze opnieuw langs. Ze doorzochten opnieuw het huis en spraken ook de winkелеigenaren in de buurt aan om de locatie van uw naaiwinkel te weten te komen, waar ze alles confisqueerden.

Op de grens tussen Servië en Bulgarije verloor u uw vader, waarna die terugkeerde naar Teheran in Iran. U stond uw vingerafdrukken af op 22 oktober 2022 in Oostenrijk en kwam op 21 november 2022 aan in België. Twee dagen later diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u kopies van uw taskara en die van uw vader, van de identiteitskaart van uw vader, van zijn twee legerkaarten, van enkele certificaten van zijn werk en van zijn pasfoto voor. Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS stuurde u tevens enkele foto's van uw vader op zijn werk, een foto van uw vader in Iran, een foto van uzelf in Bulgarije, een foto van u in uw naaiwinkel en een foto van u en uw vader op een bruiloft door.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als moedertaal Dari te hebben. Daarom werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS een tolk voorzien die het Dari machtig is. U verklaarde echter ongeveer halverwege uw persoonlijk onderhoud dat u het concept van de vragen niet begreep en u de tolk wilde vervangen (CGVS, p. 8), hoewel u toen reeds alle vragen accuraat had beantwoord en er zich geen miscommunicaties bleken af te spelen. Gevraagd waar de communicatie dan precies spaak liep, kon u dat niet specificeren. Daarom werd ervoor gekozen de tolk te behouden en het persoonlijk onderhoud verder te zetten. Hierbij wil het CGVS erop wijzen dat u meermaals werd gewezen op de mogelijkheid verduidelijking te vragen wanneer zaken niet helder waren (CGVS, p. 2, 8, 12). Dit bleek nooit nodig omdat u steeds gericht op de vragen kon antwoorden en u in het begin en aan het einde van uw persoonlijk onderhoud aangaf dat u de tolk begreep (CGVS, p. 2, 19).

Na een grondige analyse dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Het CGVS acht uw relaas en de daaruit volgende persoonlijke vrees immers als ongeloofwaardig door onwaarschijnlijkheden en tegenstrijdigheden.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omwille van uw werk als naaier van militaire uniforms en het werk van uw vader bij het leger. Het CGVS meent echter dat u er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt eerst en vooral aangetast door uw aanvankelijke verklaringen over uw minderjarige leeftijd. U verklaarde bij uw verzoek om internationale bescherming op 23/11/2022 geboren te zijn op (...) 2006 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming). Er werd een leeftijdsonderzoek

uitgevoerd in het Universitair Ziekenhuis Sint-Rafaël (KU Leuven) en uit de beslissing die u door de dienst Voogdij in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd werd betekend op 05/12/2022 werd u de geboortedatum (...) 1999 toegedicht. Bijgevolg kon u niet worden beschouwd als minderjarige. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij van bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het spreekt voor zich dat een correct zicht op de leeftijd immers essentieel is om correct te kunnen inschatten welke kennis van u kan en mag verwacht worden en in welke omstandigheden u in Afghanistan geleefd zou hebben. Deze onjuiste verklaringen plaatsen bijgevolg reeds bij de start ernstige vraagtekens bij uw oprechtheid.

Daarnaast rijzen ernstige twijfels bij uw verklaringen dat u in Afghanistan militaire uniforms zou hebben genaaid.

Zo vermeldde u dit werk niet bij uw relaas bij DVZ, wat verwonderlijk is aangezien dit mede de kern aangaat van de reden waarom u samen met uw vader besloot te vluchten uit Afghanistan. Geconfronteerd met deze inconsistentie in uw verklaringen, zei u enkel dat de tolk het misschien had misbegrepen maar kon u geen verdere verklaring geven waarom dit belangrijke feit geheel niet in uw afgelegde relaas voorkwam (CGVS, p. 17). Daarenboven gaf u bij het begin van uw onderhoud bij het CGVS expliciet aan dat u geen opmerkingen bij uw DVZ-interview had, wat doet vermoeden dat u dit voorwendsel pas hanteerde omdat u merkte dat het CGVS kritische vragen opwierp (CGVS, p. 2-3). U kon tijdens uw onderhoud bij het CGVS wel enkele details meegeven omtrent de werking van uw naaiwinkel, maar dit toont nog niet aan dat u effectief zulke samenwerking met het leger had. Uw verklaringen hieromtrent beperkten zich immers tot uw bewering dat het leger die uniforms bracht met militaire voertuigen en ze u dan de gewenste afmetingen en een deadline meegaven, een uitspraak die elke specificiteit ontbreekt (CGVS, p. 13). Het is tot slot bevreemdend dat u op de machtsovername zou zijn vertrokken maar uw drie studenten wel liet verder werken in de winkel terwijl de militaire uniforms nog steeds daar lagen. Men kan verwachten dat gezien uw verantwoordelijkheid over hen u meer voorzorgsmaatregelen zou hebben getroffen zodat zij niet ook in de gevarenszone terecht kwamen (CGVS, p. 13).

Met deze tegenstrijdige, vage en onlogische verklaringen stuikt reeds één van de kernelementen van uw relaas ineen, namelijk uw bewering dat u door uw werk zelf in een controversieel daglicht zou hebben gestaan door uw samenwerking met het leger.

Daarenboven legde u ook over het werk van uw vader opmerkelijk vage verklaringen af, hadden zijn documenten een beperkte bewijswaarde gezien hun aard van kopie en uw vage verklaringen hierover.

U kon ten eerste erg weinig informatie geven over zijn werk bij het leger, hoewel u minstens een deel van zijn werkperiode oud genoeg was om dit bewust mee te maken. Zo kon u enkel meegeven dat hij het werk bij het 207 Shaheen Corps kreeg nadat hij afstudeerde van een militaire universiteit, dat hij deelnam aan militaire operaties, dat hij in een ranger reed, dat hij bodyguards had en dat hij voedsel voorzag: dit betreffen hoofdzakelijk algemeenheden die elke Afgaanse burger zou kunnen meegeven (CGVS, p. 14). Betreffende het enige concrete element die u hieromtrent meegaf dient te worden gesteld dat het 207 Shaheen Corps onbestaande is. Er is het 209 Shaheen Corps met hoofdkwartier in de provincie Balkh en het 207 Zafar Corps gestationeerd in Herat waar uw vader volgens uw verklaringen een tijd gestationeerd was (CGVS p.14). U kon bovendien maar één korte anekdote meegeven over een vermoede talibstrijder. Deze miste enige specificiteit of doorleefdheid (CGVS, p. 15). U kon ook niet de minimale informatie geven die men van een familielid van overheidspersoneel kan verwachten, namelijk het alibi dat de familie geeft wanneer naar de periodes van afwezigheid wordt gevraagd (CGVS, p. 15-16). Dat uw familie geen afgesproken voorwendsel had verzonnen, is weinig aannemelijk aangezien uw vader uw gehele jeugd voor lange periodes afwezig was thuis, wat bij omstaanders en burens opvalt en vragen kan oproepen.

Dit gebrek aan informatie over zijn werk weet u meermaals aan het feit dat u jong was en u 'maar een naaier was' (CGVS, p. 9, 14). Er kan echter nog steeds redelijkerwijze worden verwacht dat u enige kennis heeft over het voorgehouden werk van uw vader en u in staat bent om te antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent zijn werkzaamheden alsook een aantal gegevens op een doorleefde wijze kan toelichten en situeren. Rekening houdend met het belang van het profiel van uw vader, dat aan de basis zou liggen van uw vrees ten aanzien van de Taliban, vormt uw jonge leeftijd geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis. Dat u over dergelijke zaken tot op heden geen bijkomende informatie heeft proberen verkrijgen, is daarnaast zeer merkwaardig. Zo kan opgemerkt worden dat u nog steeds in contact bent met uw vader in Iran en met uw achtergebleven familieleden in Afghanistan (CGVS, p. 6-7). Er kan dan ook worden aangenomen dat u wel degelijk in staat bent om zich terdege over zijn voormalig werk te informeren. Deze vaststellingen zetten het beweerde werk van uw vader in een twijfelachtig daglicht.

Wat betreft de werkdocumenten die u voorlegde over uw vader zijn job bij het leger, dient te worden aangegeven dat het enkel om kopies gaat, wat hun bewijswaarde reeds relatief maakt. U kon over deze

beperkte documenten ook amper bijkomende informatie geven – op uw vaststelling na dat uw vader met vreemde machten werkte en dat hij de certificaten ontving na afstuderen (CGVS, p. 9) – wat hun geloofwaardigheid verder ondergraaft. Gelet op de veelvoorkomende corruptie en manipuleerbaarheid van Afghaanse documenten, hebben zulke neergelegde documenten immers enkel een ondersteunende werking en indien ze niet worden gecomplementeerd met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen van de verzoeker, hetgeen in casu niet het geval is, verliezen ze veel van hun bewijswaarde ((zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)).

Met deze vage verklaringen rijzen dan ook twijfels bij het tweede kernelement van uw asielrelaas, namelijk het werk van uw vader. Omdat u wel enkele foto's neerlegde van uw vader op zijn werk, neemt het CGVS het zekere voor het onzekere en behandelt het ook de vervolgingsfeiten die u beweerde te hebben tegengekomen.

Zo legde u ook over de dreigbezoeken van de taliban die uw familie na jullie vertrek zou hebben gekregen erg vage en weinig logische verklaringen af.

Eerst en vooral vermeldde u over beide bezoeken niets bij DVZ, hoewel er meerdere gerichte vragen werden gesteld naar de gevolgen van het werk van uw vader en of u zelf ooit bedreigd bent geweest (vragenlijst 3.5). U verklaarde hierover dat u maar kort uw relaas kon weergeven en dat u in Afghanistan zelf nooit problemen had (CGVS, p. 11), maar dit kan niet verklaren dat u die twee bezoeken niet hebt vermeld bij DVZ aangezien dit ook de kern van uw relaas en de enige indicatie van uw visering door de taliban aangaat (CGVS, p. 17). Bovendien kreeg u aan het begin van uw gehoor bij het CGVS de kans zaken toe te voegen aan uw verklaringen van bij DVZ, maar deed u dit niet (CGVS, p. 3).

Ook hier bleef u erg aan de oppervlakte wanneer u werd gevraagd naar de omstandigheden van deze bezoeken. U beperkte zich tot de vaststellingen dat ze de militaire uniforms en de ranger meenamen, ze telkens achter jullie vroegen en ze bij het tweede bezoek ook de winkeleigenaren aanspraken (CGVS, p. 16-17). Bij elke vraag die de Protection Officer u stelde, herhaalde u deze informatie, zelfs wanneer werd gepeild naar meer specifieke informatie zoals waar uw moeder de wapens zou moeten afgeven nadien (CGVS, p. 16). Tot slot is het bevreemdend dat moesten de taliban effectief toen zo een actieve zoektocht naar jullie hebben gevoerd, ze sindsdien twee jaar op geen enkele manier nog naar jullie hebben gezocht (CGVS, p. 12).

Deze vaststellingen bevestigen verder dat u geen risico op vervolging loopt bij terugkeer. Dit bevestigt daarnaast dat, zelfs indien uw werk als naaier van militaire kostuums toch geloofwaardig werd geacht – quod non –, u door de ongeloofwaardigheid van uw persoonlijke vervolgingsfeiten nog steeds niet heeft aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer in het vizier van de taliban zou vallen.

Het CGVS wijst er op dat, zelfs indien het werk van uw vader wel wordt aangenomen – aangezien u wel enkele foto's van uw vader op zijn werk hebt voorgelegd –, dit an sich niet voldoende is om in uw hoofde een nood tot internationale bescherming vast te stellen. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalde hierover geen zaken aan die uw vader zou hebben meegemaakt en aan de dreigbezoeken van de taliban kon geen geloof worden gehecht.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalde geen dergelijke geloofwaardige zaken aan en maakte niet aannemelijk dat uw familie nog gevaar loopt. Het loutere feit dat u mogelijks een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging of dat zijn familieleden zich in onveiligheid bevinden, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

De door u voorgelegde documenten kunnen de aangehaalde argumenten niet weerleggen. De kopie van uw taskara geeft louter een indicatie van uw identiteit, die niet ter discussie staat. Zoals aangegeven konden de

kopies van de taskara, de identiteitskaart en de foto's en werkdocumenten van uw vader enkel zijn bestaan en zijn mogelijke werk aantonen, maar geen gelinkte bedreigingen. De foto van hem in Iran toont hem met een kennis, maar toont niet waar hij zich bevindt. De foto van uzelf in Bulgarije vertelt niets over uw leven in Afghanistan. De foto van u in uw naaiwinkel toont wel dat u in een naaiwinkel werkte, maar bewijst niet dat u samenwerkte met het leger of dat u hierdoor in het vizier van de taliban viel. De foto's met uw vader op een bruiloft tonen ten slotte dat u bij deze persoon in een ruimte bent geweest en hij mogelijks uw vader is, maar vertellen opnieuw niets over de bedreigingen die jullie in Afghanistan zouden hebben gehad.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van

ISKP op voornamelijk sjjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootstalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in

wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de

rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld

dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt

door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) de feiten niet correct beoordeeld heeft en alleszins op grond daarvan tot een kennelijk onredelijk besluit is gekomen.

Verzoeker wijst erop dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS de tolk niet begreep en gaat in op een aantal motieven van de bestreden beslissing over zijn verklaringen. Tot slot meent hij dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een uittreksel van de website van de FOD Buitenlandse Zaken (stuk 3) als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.2.2. Op 29 februari 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van EUAA van 4 november 2022, aan de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023, aan het rapport “Afghanistan Security Situation” van EUAA van augustus 2022, aan de “Afghanistan Country Focus” van EASO van januari 2022, aan de “Afghanistan - Country Focus” van EUAA van december 2023, aan het rapport “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van EUAA van augustus 2022, aan het “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van EASO van augustus 2020, aan het rapport “Afghanistan: Targeting of individuals” van EUAA van augustus 2022, aan het rapport “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van UNAMA van juni 2023 en aan de COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023.

2.2.3. Bij een op 2 maart 2024 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een inschrijvingsformulier van LIGO voor de opleiding “Nederlands tweede taal richtgraad 1” (stuk 1) en een arbeidsovereenkomst (stuk 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Beoordeling van de aangevoerde problemen met de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud

Wat betreft verzoekers verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud over de tolk, oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als moedertaal Dari te hebben. Daarom werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS een tolk voorzien die het Dari machtig is. U verklaarde echter ongeveer halverwege uw persoonlijk onderhoud dat u het concept van de vragen niet begreep en u de tolk wilde vervangen (CGVS, p. 8), hoewel u toen reeds alle vragen accuraat had beantwoord en er zich geen miscommunicaties bleken af te spelen. Gevraagd waar de communicatie dan precies spaak liep, kon u dat niet specificeren. Daarom werd ervoor gekozen de tolk te behouden en het persoonlijk onderhoud verder te zetten. Hierbij wil het CGVS erop wijzen dat u meermaals werd gewezen op de mogelijkheid verduidelijking te vragen wanneer zaken niet helder waren (CGVS, p. 2, 8, 12). Dit bleek nooit nodig omdat u steeds gericht op de vragen kon antwoorden en u in het begin en aan het einde van uw persoonlijk onderhoud aangaf dat u de tolk begreep (CGVS, p. 2, 19).”

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker er op dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangaf de tolk niet te begrijpen en deze te willen vervangen en dat ook zijn advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud hierover een opmerking formuleerde. Hij voert aan dat er desondanks niets met deze opmerkingen werd gedaan en dat het gehoor eenvoudigweg werd verdergezet, hoewel dit voor miscommunicatie en misinterpretatie gezorgd kan hebben waardoor zijn rechten in het gedrang zijn gekomen. Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud merkt de Raad op dat verzoeker zowel bij het begin als aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat hij de tolk begreep (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2 en 18). Voorts blijkt uit deze notities dat het gehoor op normale wijze is geschied en dat eruit geen problemen kunnen worden afgeleid. Zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, had verzoeker reeds voor zijn opmerking alle vragen accuraat beantwoord, bleken er zich geen miscommunicaties af te spelen en kon hij niet specificeren waar de communicatie precies spaak liep. Gelet hierop acht de Raad het niet onredelijk dat de *protection officer* van het CGVS er na verzoekers opmerking voor gekozen heeft om de tolk te behouden en het persoonlijk onderhoud verder te zetten. In de bestreden beslissing wordt bovendien terecht gesteld dat verzoeker meermaals werd gewezen op de mogelijkheid om verduidelijking te vragen, maar dat dit nooit nodig bleek omdat hij steeds gericht op de vragen kon antwoorden. Tot slot wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat verzoeker zowel in het begin als aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud aangaf dat hij de tolk begreep. Door in zijn verzoekschrift louter te betogen dat er sprake zou kunnen zijn geweest van miscommunicatie en misinterpretatie, zonder hierover verdere duiding te geven, doet verzoeker geen afbreuk aan de hierboven weergegeven pertinente motieven van de bestreden beslissing.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, te hebben verlaten uit vrees voor de taliban omwille van zijn werk als naaier van militaire uniforms en het werk van zijn vader als soldaat bij het Afghaanse leger. Na zijn vertrek samen met zijn vader uit Afghanistan zouden de taliban twee keer naar hun huis zijn gekomen en alles in zijn naaiwinkel hebben geconfisqueerd. Op de grens tussen Servië en Bulgarije zou verzoeker zijn vader zijn verloren, waarna die zou zijn teruggekeerd naar Iran. Verzoeker stelt te vrezen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban zal worden gedood.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst wijst de commissaris-generaal er op dat verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt aangetast door zijn aanvankelijke verklaringen over zijn minderjarige leeftijd. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt nader toegelicht:

“U verklaarde bij uw verzoek om internationale bescherming op 23/11/2022 geboren te zijn op (...) 2006 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd in het Universitair Ziekenhuis Sint-Rafaël (KU Leuven) en uit de beslissing die u door de dienst Voogdij in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd werd betekend op 05/12/2022 werd u de geboortedatum (...) 1999 toegedicht. Bijgevolg kon u niet worden beschouwd als minderjarige. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij van bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het spreekt voor zich dat een correct zicht op de leeftijd immers essentieel is om correct te kunnen inschatten welke kennis van u kan en mag verwacht worden en in welke omstandigheden u in Afghanistan geleefd zou hebben. Deze onjuiste verklaringen plaatsen bijgevolg reeds bij de start ernstige vraagtekens bij uw oprechtheid.”

Verzoeker brengt geen concrete argumenten tegen dit motief aan, zodat dit motief, dat steun vindt in het administratief dossier en pertinent en terecht is, door de Raad wordt overgenomen.

Voorts uit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ernstige twijfels bij verzoekers verklaringen in Afghanistan militaire uniforms te hebben genaaid. Zij licht dit in de bestreden beslissing als volgt toe:

“Zo vermeldde u dit werk niet bij uw relaas bij DVZ, wat verwonderlijk is aangezien dit mede de kern aangaat van de reden waarom u samen met uw vader besloot te vluchten uit Afghanistan. Geconfronteerd met deze inconsistente in uw verklaringen, zei u enkel dat de tolk het misschien had misbegrepen maar kon u geen verdere verklaring geven waarom dit belangrijke feit geheel niet in uw afgelegde relaas voorkwam (CGVS, p. 17). Daarenboven gaf u bij het begin van uw onderhoud bij het CGVS expliciet aan dat u geen opmerkingen bij uw DVZ-interview had, wat doet vermoeden dat u dit voorwendsel pas hanteerde omdat u merkte dat het CGVS kritische vragen opwierp (CGVS, p. 2-3). U kon tijdens uw onderhoud bij het CGVS wel enkele details meegeven omtrent de werking van uw naaiwinkel, maar dit toont nog niet aan dat u effectief zulke samenwerking met het leger had. Uw verklaringen hieromtrent beperkten zich immers tot uw bewering dat het leger die uniforms bracht met militaire voertuigen en ze u dan de gewenste afmetingen en een deadline meegaven, een uitspraak die elke specificiteit ontbreekt (CGVS, p. 13). Het is tot slot bevreemdend dat u op de machtsovername zou zijn vertrokken maar uw drie studenten wel liet verder werken in de winkel terwijl de militaire uniforms nog steeds daar lagen. Men kan verwachten dat gezien uw verantwoordelijkheid over hen u meer voorzorgsmaatregelen zou hebben getroffen zodat zij niet ook in de gevarenzone terecht kwamen (CGVS, p. 13).

Met deze tegenstrijdige, vage en onlogische verklaringen stuikt reeds één van de kernelementen van uw relaas ineen, namelijk uw bewering dat u door uw werk zelf in een controversieel daglicht zou hebben gestaan door uw samenwerking met het leger.”

Door in zijn verzoekschrift te betwisten dat hij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) niets heeft verteld over het feit dat hij militaire uniforms naaide, beperkt verzoeker zich tot de louter negatie van wat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, zonder met concrete elementen te verduidelijken waarom hij meent dat de vaststellingen van de commissaris-generaal feitelijk onjuist of onredelijk zijn. Voorts blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat hem expliciet werd gevraagd waarom hij bij de DVZ niets vertelde over het gegeven dat hij militaire uniforms naaide (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17-18), zodat verzoeker niet dienstig kan voorhouden dat er ten onrechte wordt gesteld dat hij geen verdere verklaring kon geven waarom dit belangrijke feit niet in zijn relaas bij de DVZ voorkwam omdat er hem hierover geen verdere vragen werden gesteld. Hij had immers de mogelijkheid om aan te geven waarom dit element geheel niet in zijn afgelegde relaas bij de DVZ voorkwam. De Raad benadrukt dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij al dan niet aflegt. Hij had tevens de mogelijkheid om aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS nog iets toe te voegen of om opmerkingen te geven over het verloop van zijn persoonlijk onderhoud (*ibid.*, p. 18). Ook in zijn verzoekschrift geeft verzoeker geen verdere verklaring waarom hij bij de DVZ niet gezegd heeft dat hij militaire uniforms zou hebben genaaid.

Voorts betoogt verzoeker dat er in de bestreden beslissing ten onrechte wordt gesteld dat hij de informatie over het maken van militaire uniforms maar aanhaalde omdat hij merkte dat er kritische vragen werden opgeworpen. Waar hij stelt dat er gerefereerd wordt aan de pagina's 2 en 3 van de notities van het persoonlijk onderhoud, maar dat hieruit niets blijkt en benadrukt dat hij bij het vertellen van zijn asielaanvraag onmiddellijk aanhaalde dat hij militaire uniforms naaide, gaat hij uit van een verkeerde lezing van de hierboven weergegeven motieven van de bestreden beslissing. Daarin wordt hem immers niet verweten dat hij de informatie over het maken van militaire uniforms pas aanhaalde toen hij gemerkt zou hebben dat het CGVS kritische vragen opwierp, doch wordt gesteld dat hij bij het begin van zijn onderhoud bij het CGVS expliciet aangaf dat hij geen opmerkingen bij zijn DVZ-interview had en dat dit doet vermoeden dat hij het voorwendsel dat de tolk zijn verklaringen bij de DVZ misschien had misbegrepen pas hanteerde toen hij merkte dat het CGVS kritische vragen opwierp. Uit de pagina's 2 en 3 van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij geen opmerkingen bij zijn DVZ-interview had (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2-3).

Verzoeker kan verder niet overtuigen waar hij meent dat hij 'netjes' alle vragen over zijn werk beantwoordde, zodat er moeilijk voorgehouden kan worden dat zijn verklaringen hierover beperkt waren. De Raad stelt na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud immers eveneens vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS wel enkele details kon meegeven over de werking van zijn naaiwinkel, maar dat dit nog niet aantoonde dat hij effectief samenwerkte met het leger. Zijn verklaringen hierover beperkten zich immers tot de bewering dat het leger de militaire uniforms bracht met militaire voertuigen en dat er hem dan de gewenste afmetingen en een deadline werden meegegeven (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Indien verzoeker werkelijk militaire uniforms voor het leger zou hebben genaaid, kan er van hem worden verwacht dat hij hierover meer doorleefde en gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen, zeker nu hem hier meerdere vragen over werden gesteld (*ibid.*, p. 12-13).

Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker ook over het werk van zijn vader opmerkelijk vage verklaringen aflegde en dat de documenten die hij in verband daarmee neerlegde een beperkte bewijswaarde hebben. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt nader toegelicht:

"U kon ten eerste erg weinig informatie geven over zijn werk bij het leger, hoewel u minstens een deel van zijn werkperiode oud genoeg was om dit bewust mee te maken. Zo kon u enkel meegeven dat hij het werk bij het 207 Shaheen Corps kreeg nadat hij afstudeerde van een militaire universiteit, dat hij deelnam aan militaire operaties, dat hij in een ranger reed, dat hij bodyguards had en dat hij voedsel voorzag: dit betreffen hoofdzakelijk algemeenheden die elke Afghaanse burger zou kunnen meegeven (CGVS, p. 14). Betreffende het enige concrete element die u hieromtrent meegaf dient te worden gesteld dat het 207 Shaheen Corps onbestaande is. Er is het 209 Shaheen Corps met hoofdkwartier in de provincie Balkh en het 207 Zafar Corps gestationeerd in Herat waar uw vader volgens uw verklaringen een tijd gestationeerd was (CGVS p.14). U kon bovendien maar één korte anekdote meegeven over een vermoede talibstrijder. Deze miste enige specificiteit of doorleefdheid (CGVS, p. 15). U kon ook niet de minimale informatie geven die men van een familielid van overheidspersoneel kan verwachten, namelijk het alibi dat de familie geeft wanneer naar de periodes van afwezigheid wordt gevraagd (CGVS, p. 15-16). Dat uw familie geen afgesproken voorwendsel had verzonnen, is weinig aannemelijk aangezien uw vader uw gehele jeugd voor lange periodes afwezig was thuis, wat bij omstaanders en burens opvalt en vragen kan oproepen.

Dit gebrek aan informatie over zijn werk weet u meermaals aan het feit dat u jong was en u 'maar een naaier was' (CGVS, p. 9, 14). Er kan echter nog steeds redelijkerwijze worden verwacht dat u enige kennis heeft over het voorgehouden werk van uw vader en u in staat bent om te antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent zijn werkzaamheden alsook een aantal gegevens op een doorleefde wijze kan toelichten en situeren. Rekening houdend met het belang van het profiel van uw vader, dat aan de basis zou liggen van uw vrees ten aanzien van de Taliban, vormt uw jonge leeftijd geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis. Dat u over dergelijke zaken tot op heden geen bijkomende informatie heeft proberen verkrijgen, is daarnaast zeer merkwaardig. Zo kan opgemerkt worden dat u nog steeds in contact bent met uw vader in Iran en met uw achtergebleven familieleden in Afghanistan (CGVS, p. 6-7). Er kan dan ook worden aangenomen dat u wel degelijk in staat bent om zich terdege over zijn voormalig werk te informeren. Deze vaststellingen zetten het beweerd werk van uw vader in een twijfelachtig daglicht.

Wat betreft de werkdocumenten die u voorlegde over uw vader zijn job bij het leger, dient te worden aangegeven dat het enkel om kopies gaat, wat hun bewijswaarde reeds relatief maakt. U kon over deze beperkte documenten ook amper bijkomende informatie geven – op uw vaststelling na dat uw vader met vreemde machten werkte en dat hij de certificaten ontving na afstuderen (CGVS, p. 9) – wat hun geloofwaardigheid verder ondergraaft. Gelet op de veelvoorkomende corruptie en manipuleerbaarheid van Afghaanse documenten, hebben zulke neergelegde documenten immers enkel een ondersteunende werking en indien ze niet worden gecomplementeerd met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen van de verzoeker, hetgeen in casu niet het geval is, verliezen ze veel van hun bewijswaarde ((zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)).

Met deze vage verklaringen rijzen dan ook twijfels bij het tweede kernelement van uw asielrelaas, namelijk het werk van uw vader."

Verzoeker beperkt zich tot een loutere herhaling van zijn eerdere verklaringen en zijn eigen standpunt, met name dat het hem niet kwalijk kan worden genomen dat hij sprak van '207 Shaheen Corps' en dat hij nog jong is en er hem dus niet verweten kan worden dat hij mogelijks niet alle details kent van het werk van zijn vader, zodat dit niet bestempeld kan worden als 'vage verklaringen', zonder evenwel deze concrete motieven van de bestreden beslissing daarover te ontkrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld, was verzoeker (gelet op de resultaten van het leeftijdsonderzoek) immers minstens een deel van de werkperiode van zijn vader oud genoeg om dit bewust mee te maken en vormt zijn jonge leeftijd, rekening houdende met het belang van het (beweerde) profiel van zijn vader dat aan de basis zou liggen van zijn vrees ten aanzien van de Taliban, geen afdoende verklaring voor de lacunes in zijn kennis. Verzoeker had tevens de mogelijkheid om zich bijkomend te

informereren over het werk van zijn vader, nu hij volgens zijn verklaringen nog steeds in contact is met zijn vader in Iran en met zijn achtergebleven familieleden in Afghanistan (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5 en 7).

Door er verder louter op te wijzen dat hij stukken over de job van zijn vader voorlegde, brengt verzoeker geen concrete en naar behoren gestaafde elementen of argumenten aan die een ander licht kunnen werpen op de hierboven weergegeven pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en deugdelijk en draagkrachtig zijn. Hij stelt nog dat het feit dat dit fotokopieën zouden zijn, geen afbreuk doet aan de waarachtigheid ervan, doch weerlegt niet dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Deze vaststelling, in samenhang met de andere vaststellingen in de bestreden beslissing over de werkdocumenten die hij voorlegde over de job van zijn vader bij het leger, volstaat om te besluiten dat de voorgelegde documenten geen afdoende bewijswaarde hebben.

Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker ook erg vage en weinig logische verklaringen aflegde over de dreigbezoeken van de taliban aan zijn familie na zijn vertrek. De commissaris-generaal licht dit in de bestreden beslissing als volgt nader toe:

"Eerst en vooral vermeldde u over beide bezoeken niets bij DVZ, hoewel er meerdere gerichte vragen werden gesteld naar de gevolgen van het werk van uw vader en of u zelf ooit bedreigd bent geweest (vragenlijst 3.5). U verklaarde hierover dat u maar kort uw relaas kon weergeven en dat u in Afghanistan zelf nooit problemen had (CGVS, p. 11), maar dit kan niet verklaren dat u die twee bezoeken niet hebt vermeld bij DVZ aangezien dit ook de kern van uw relaas en de enige indicatie van uw visering door de taliban aangaat (CGVS, p. 17). Bovendien kreeg u aan het begin van uw gehoor bij het CGVS de kans zaken toe te voegen aan uw verklaringen van bij DVZ, maar deed u dit niet (CGVS, p. 3).

Ook hier bleef u erg aan de oppervlakte wanneer u werd gevraagd naar de omstandigheden van deze bezoeken. U beperkte zich tot de vaststellingen dat ze de militaire uniforms en de ranger meenamen, ze telkens achter jullie vroegen en ze bij het tweede bezoek ook de winkeleigenaren aanspraken (CGVS, p. 16-17). Bij elke vraag die de Protection Officer u stelde, herhaalde u deze informatie, zelfs wanneer werd gepeild naar meer specifieke informatie zoals waar uw moeder de wapens zou moeten afgeven nadien (CGVS, p. 16). Tot slot is het bevreemdend dat moesten de taliban effectief toen zo een actieve zoektocht naar jullie hebben gevoerd, ze sindsdien twee jaar op geen enkele manier nog naar jullie hebben gezocht (CGVS, p. 12).

Deze vaststellingen bevestigen verder dat u geen risico op vervolging loopt bij terugkeer. Dit bevestigt daarnaast dat, zelfs indien uw werk als naaiër van militaire kostuums toch geloofwaardig werd geacht – quod non –, u door de ongeloofwaardigheid van uw persoonlijke vervolgingsfeiten nog steeds niet heeft aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer in het vizier van de taliban zou vallen."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij 'netjes' alle vragen beantwoordde over zijn ervaringen met de taliban, zodat het voor hem onduidelijk is waarom deze verklaringen worden bestempeld als 'vaag' en 'onlogisch'. Hij meent dat hij zéér gedetailleerd heeft geantwoord wanneer de *protection officer* hem meer informatie vroeg over de bezoeken van de taliban. Met dit summiere betoog werpt verzoeker geen ander licht op de hierboven weergegeven motieven dat hij erg aan de oppervlakte bleef wanneer hem werd gevraagd naar de omstandigheden van de bezoeken van de taliban en dat hij diezelfde beperkte verklaringen telkens herhaalde, zelfs wanneer er werd gepeild naar meer specifieke informatie over de huisbezoeken. Deze motieven zijn pertinent en vinden steun in het administratief dossier.

Voorts wordt in de bestreden beslissing nog terecht als volgt gemotiveerd:

"Het CGVS wijst er op dat, zelfs indien het werk van uw vader wel wordt aangenomen – aangezien u wel enkele foto's van uw vader op zijn werk hebt voorgelegd –, dit an sich niet voldoende is om in uw hoofde een nood tot internationale bescherming vast te stellen. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalde hierover geen zaken aan die uw vader zou hebben meegemaakt en aan de dreigbezoeken van de taliban kon geen geloof worden gehecht.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalde geen dergelijke geloofwaardige zaken aan en maakte niet aannemelijk dat uw familie nog gevaar loopt. Het loutere feit dat u mogelijks een familielid bent van een vroeger lid van

het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging of dat zijn familieleden zich in onveiligheid bevinden, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en in de informatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 5, map met ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

“De kopie van uw taskara geeft louter een indicatie van uw identiteit, die niet ter discussie staat. Zoals aangegeven konden de kopies van de taskara, de identiteitskaart en de foto’s en werkdocumenten van uw vader enkel zijn bestaan en zijn mogelijke werk aantonen, maar geen gelinkte bedreigingen. De foto van hem in Iran toont hem met een kennis, maar toont niet waar hij zich bevindt. De foto van uzelf in Bulgarije vertelt niets over uw leven in Afghanistan. De foto van u in uw naaiwinkel toont wel dat u in een naaiwinkel werkte, maar bewijst niet dat u samenwerkte met het leger of dat u hierdoor in het vizier van de taliban viel. De foto’s met uw vader op een bruiloft tonen ten slotte dat u bij deze persoon in een ruimte bent geweest en hij mogelijks uw vader is, maar vertellen opnieuw niets over de bedreigingen die jullie in Afghanistan zouden hebben gehad.”

Deze motieven worden door verzoeker niet betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Het uittreksel van de website van de FOD Buitenlandse Zaken dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 3), heeft betrekking op de algemene situatie in Afghanistan en heeft geen betrekking op de persoon van verzoeker, noch op de persoonlijke feiten die verzoeker aanvoert. Bijgevolg kan dit stuk niet volstaan om deze feiten aan te tonen en om in hoofde van verzoeker tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging te besluiten.

Het inschrijvingsformulier van LIGO voor de opleiding Nederlands tweede taal richtgraad 1 en de arbeidsovereenkomst die verzoeker bij zij aanvullende nota van 2 maart 2024 voegt (aanvullende nota verzoeker, stukken 1 en 2), hebben betrekking op zijn integratie in België en staven de door hem voorgehouden problemen in Afghanistan evenmin.

Gelet op het voorgaande besluit ook de Raad dat verzoeker niet aannemelijk maakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban die hem zouden doden wegens zijn werk als naaier van militaire uniforms en het werk van zijn vader als soldaat bij het Afghaanse leger.

Verder kan worden opgemerkt dat verzoeker in zijn verzoekschrift ook de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven geheel ongemoeid laat:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de

'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van verwerende partij van 29 februari 2024 doet niet anders besluiten.

Bij zijn op 2 maart 2024 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker een inschrijvingsformulier van LIGO voor de opleiding "Nederlands tweede taal richtgraad 1" en een arbeidsovereenkomst (aanvullende nota verzoeker, stukken 1 en 2). Het gegeven dat hij in het schooljaar 2022-23 was ingeschreven voor Nederlandse les en dat hij zich heeft verbonden om in België te werken tussen 27 juni 2023 en 26 september 2023 toont hoogstens aan dat hij zich aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, maar is, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard om te leiden tot de vaststelling dat hij dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille hiervan bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden, noch als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met de taliban die hem zouden doden omwille van zijn werk als naaier van militaire uniforms en het werk van zijn vader als

soldaat bij het Afghaanse leger niet aannemelijk heeft gemaakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Verder oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat er niet gesteld kan worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en dat verzoeker evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien. Dit wordt door verzoeker niet betwist en wordt bovendien bevestigd in de aanvullende nota die verwerende partij op 29 februari 2024 op de Raad heeft neergelegd en waarin aan meer recente informatie over de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan wordt gerefereerd.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.4.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF, alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen, waarbij NRF wordt omschreven als

'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA, "*Afghanistan: Country Focus*", december 2023, p. 31). Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "*verminderd*" en "*beperkt*". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten, alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs, alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (*ibid.*, p. 32-34).

Volgens de UCDP-gegevens vonden er in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 925 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers in die periode wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA, "*Country Guidance Afghanistan*", januari 2023, p. 122-123). ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "*gevechten*", 994 als "*geweld tegen burgers*" en 477 als "*explosies/geweld op afstand*" (EUAA, "*Country Guidance Afghanistan*", januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (EUAA, "*COI Query Afghanistan*", november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA, "*Afghanistan: Country Focus*", december 2023, p. 30). UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (*ibid.*, p. 36). In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (*ibid.*, p. 29-30). In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (*ibid.*, p. 34). ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, "*Afghanistan. Security Situation*", augustus 2022, p. 62, en UNAMA, "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*", juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebiedshuizen, markten en scholen. '*Explosive remnants of war*' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van '*targeted killings*'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*", juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal '*armed clashes*', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekent zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en de voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA, "*Country Guidance Afghanistan*", januari 2023, p. 124). Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak

momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA, "*Afghanistan: Country Focus*", december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de "*Afghanistan: Country Focus*" van EUAA van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Kaboel. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Het voorgaande stemt overeen met de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van januari 2023.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Door in zijn verzoekschrift te verwijzen naar een reisadvies op de website van de FOD Buitenlandse Zaken (stukkenbundel verzoeker, stuk 3) dat bestemd is voor reislustige Belgen en niet te beschouwen is als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming, brengt verzoeker geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie (zoals aangebracht door verwerende partij bij haar op 29 februari 2024 neergelegde aanvullende nota).

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN